

kunne nyde beskyttelse som litterære eller kunstneriske værker, men man har under hensyn til den betydelige indsats af arbejde og kapital, der kan ligge til grund for sådanne frembringelser, fundet det ønskeligt at give dem en kortvarig beskyttelse mod eftergørelse, uanset om de strengere krav til nyhed og selvstændighed kan siges at være opfyldt.

Som eksempler på arbejder, der beskyttes mod eftergørelse efter § 48, kan nævnes: salgskataloger, udstillingskataloger og regnetabeller, alt under forudsætning af, at der er tale om arbejder af større omfang. Mindre omfattende frembringelser som lister over biografer eller restauranter etc. i en by, statistiske oplysninger i en lommekalender etc. kan ikke falde ind under bestemmelsen.

For programmer, hvorved der tænkes på teaterprogrammer, radioprogrammer o. lign., opstilles ikke noget krav om, at de skal være sammenstillet af et stort antal oplysninger. Sådanne programmer udarbejdes som regel af vedkommende teater eller arrangør selv, der i de fleste tilfælde vil være nødt til at drage omsorg for, at de forefindes. Arrangøren bør da af hensyn til salget af programmer kunne hindre andre i at trykke og sælge det. Ofte indeholder teaterprogrammer i øvrigt artikler etc., som vil kunne være selvstændigt beskyttede som litterære værker.

I det danske lovudkast af 1951 nævntes som beskyttelsesobjekt også formularer, jfr. udkastets § 43. Disse er ikke medtaget i lovforslaget, idet det må antages, at en beskyttelse af disse arbejder ville modvirke den ønskelige standardisering af formularer og blanketter, som tilstræbes både inden for forretningslivet og inden for administrationen.

Den foreslåede bestemmelse er af betydning ikke blot derved, at den giver retsbeskyttelse i tilfælde, hvor denne ellers ikke ville kunne opnås, men også fordi den vil gøre det lettere i retsanvendelsen at fastholde kravet om, at der som en betingelse for egentlig ophavsretlig beskyttelse må foreligge en mere selvstændig individuel indsats af litterær eller kunstnerisk skabende art.

Stk. 2. Når arbejder af den i stk. 1 nævnte art eller dele af sådanne arbejder er genstand for ophavsret, bør beskyttelsen efter § 49 ikke kunne hindre, at ophavsret gøres gældende. En bestemmelse herom er optaget i stk. 2.

Stk. 3. Det foreskrives her, at bestemmelserne i § 11, stk. 1 (kopiering til privat brug) og i § 14 (retten til citat) finder tilsvarende anvendelse.

I lovudkastet af 1951 var der som 2. stk. i nærværende paragraf optaget en bestemmelse om en 10-årig beskyttelse mod eftergørelse af enhver særegen udformning af annoncer eller anden reklame

til supplerung af den beskyttelse, som reklamefrembringelserne kan opnå i medfør af § 1. En omtrent tilsvarende regel findes i de andre nordiske landes lovforslag.

Handelsministeriet har i overensstemmelse med Direktoratet for Patent- og Varemærkevæsenet henstillet, at bestemmelsen udgår af det danske lovforslag, idet man gør gældende, at dens medtagelse ville medføre en udvanding af varemærkelovgivningens faste regler med fare for, at tilliden til varemærkeregistret undergraves. En række erhvervsorganisationer — herunder Dansk Salgs- og Reklameforbund — har tilsluttet sig denne opfattelse og har også ud fra andre synspunkter udtalt sig imod bestemmelsen, og man har under disse omstændigheder anset det for rigtigst at udelade reglen. Såfremt der skulle vise sig at være behov for en reklamebeskyttelse udover den, der følger af lovforslagets § 1, jfr. bemærkningerne til denne paragraf, taler i øvrigt meget for, at en sådan yderligere beskyttelse søges tilvejebragt inden for rammerne af konkurrencelovgivningen.

Til § 50.

De i pressen forekommende artikler, korrespondancer o. lign. fra udlandet er beskyttet som litterære værker. Men den ophavsretlige beskyttelse omfatter ikke selve indholdet i pressemeddelelsen, o: nyheder eller de andre faktiske forhold, som korrespondancen giver oplysning om.

For sådanne nyhedsmeddelelser, der erhverves af et blad eller et telegrambureau fra specielle kilder i udlandet, synes der imidlertid at være behov for en kortvarig beskyttelse. Fremskaffelsen af sådanne nyheder er ofte forbundet med et så betydeligt arbejde og så store omkostninger, at det må synes rimeligt, at bladene får mulighed for at hindre, at nyhederne udnyttes erhvervsmaessigt af andre end dem, der deltager i omkostningerne ved deres tilvejebringelse. Under hensyn hertil er der i § 50 stillet forslag om en beskyttelse af udenlandske pressemeddelelser. Lov 1933 indeholder ingen regel herom.

Når kun nyheder fra udenlandske kilder beskyttes, er det, dels fordi det i hovedsagen er på dette område, at det enkelte blad eller telegrambureau yder en væsentlig økonomisk indsats, dels fordi indenlandske nyheder, hvis de er af mere almindelig interesse, som regel vil kunne tages fra andre indenlandske kilder så hurtigt, at en beskyttelsesfrist næppe vil få praktisk betydning.

Beskyttelsen gælder kun over for tilegnelse af nyhedsstoffet fra *erhververen* af dette. Det er med andre ord tilladt at skaffe sig nyheder fra andre kilder i udlandet og derefter at publicere dem, selv-